

Fővárosi Törvényszék
66.P. 20.637/2012/9.

A Fővárosi Törvényszék

dr. Madari Tibor ügyvéd (1027 Budapest, Frankel Leó u. 5. mfiszt. 2.) által képviselt [REDACTED]
[REDACTED] I. r. [REDACTED] II. r.
felperesnek

[REDACTED] ügyvéd [REDACTED] által képviselt Budapest Hitel-és
Fejlesztési Bank Nyrt. (1138 Budapest, Váci út 188.) alperes ellen

szerződés semmisségének megállapítása iránt indított perében meghozta a következő

KÖZBENSŐ - ÍTÉLETET

A bíróság megállapítja, hogy a felperesek és az alperes között 2006. október 27. napján megkötött D-AK-200608195. számú „Lakossági jelzálog kölcsönszerződés” (beleértve abba annak 1. sz. mellékletét képező „Jelzálogszerződés ingatlant terhelő zálogjog alapításához” szerződést is) semmis.

A közbenső ítélet ellen a kézbesítéstől számított 15 nap alatt jelen törvényszéknél 4 példányban előterjesztett, de a Fővárosi Ítéltáblához címzett fellebbezésnek van helye.

Ha a fellebbezés csak a perköltség viselésére, vagy összegére, illetve a meg nem fizetett illeték, vagy az Állam által előlegezett költség megfizetésére vonatkozik, vagy a teljesítési határidővel kapcsolatos, illetve, ha a fellebbezés csak az ítélet indokolása ellen irányult, bármelyik fél kérheti, hogy a fellebbezést a másodfokú bíróság tárgyaláson bírálja el.

Amennyiben a jogi képviselővel eljáró felek az ítélet elleni fellebbezéshez mellékelt közös kérelemben indítványozzák, az anyagi jogszabály megsértésére alapított fellebbezést közvetlenül a Kúria bírálja el.

Vagyonjogi ügyekben a felek akkor indítványozhatják a Kúria eljárását, ha a fellebbezésben vitatott érték (illetve annak a Pp. 24. § alapján értéke) az 500.000,- Ft-ot meghaladja.

A fentiek szerint előterjesztett fellebbezésben új tényre, illetve új bizonyítékra hivatkozni nem lehet. A fellebbezés elbírálása tárgyaláson kívül a felülvizsgálati eljárásra irányadó szabályok megfelelő alkalmazásával történik, így a fellebbezés elbírálása során a Kúria az iratok alapján dönt, s határozata ellen felülvizsgálatnak nincs helye.

Fővárosi Törvényszék
66.P. 20.637/2012/9.

Tájékoztatja a törvényszék a peres feleket, hogy a Pp. 73/A §-a alapján a jogi képviselő kötelező az ítéletábrá előtti eljárásban az ítélet, valamint az ügy érdemében hozott végzések elleni fellebbezési eljárásban.

Igy a jogi képviselő közreműködése nélkül eljáró fél perbeli cselekménye és nyilatkozata hatálytalan.

INDOKOLÁS:

A peres felek 2006. október 27. napján kölcsönszerződést kötöttek arról, hogy az alperesi hitelintézet 44.143.-CHF (azaz Negyvennégyezer-egyszáznegyvenhárom Svájci frank) összegű kölcsönt biztosít abból a célból, hogy finanszírozza a felperesek és KDB Bank (Magyarország) Rt. között létrejött kölcsönszerződés alapján 2006. 09. 30. napján fennálló 18.598,34 EUR összegű 2015. 04. 15. lejáratú kölcsön Bank általi kiváltását.

A kölcsönszerződés alapján a kölcsön futamideje 240 hónap, a törlesztő részletek száma 240. A kölcsön lejáratá az első esedékességet követő 240. hónap 10. napja, legkorábbi időpontja 2026. november 10. napja. A kölcsön pénzneme: CHF (Svájci frank). Az induló ügyleti kamat évi 1,5 %, a kölcsön kamatának mértéke változó.

A kölcsönszerződésben foglalt kötelezettségek megfizetésének biztosítására jelzálogszerződést kötöttek a peres felek, amely alapján jelzálogjogot alapítottak a szám alatti ingatlanra.

A felperesek megállapításra irányuló keresetükben kérték, hogy állapítsa meg a bíróság a peres felek között 2006. október 27. napján megkötött, D-AK-200608195. számú „Lakossági jelzálog kölcsönszerződés” (beleértve abba annak 1. sz. mellékletét képező „Jelzálogszerződés ingatlan terhelő zálogjog alapításához” szerződést is, a továbbiakban együtt: Szerződés) semmisségét.

Indokaik szerint az

- az 1996. évi CXII. tv. (Hpt.) 213. § (1) bekezdésének b) pontja alapján, mivel az nem tartalmazza a hiteldíjmutató számítása során figyelembe nem vett egyéb – esetleges – költségek meghatározását és összegét, vagy ezek hiányában az arra vonatkozó becslést. Kereseti kérelmük indokolásaként előadják, hogy a Szerződés nem tartalmazza a deviza árfolyamváltozásra vonatkozó előzetes becslést, annak a törlesztőrészlet nagyságára gyakorolt hatását, és az általa alkalmazott árfolyamrész mértékét, ezért semmis.

- a betéti kamat, az értékpapírok hozama és a teljes hiteldíjmutató számításáról és közzétételéről szóló 41/1997. (III. 5.) Korm. rendelet 11/B. § (3) bekezdése alapján, mert alperes a szerződésben nem tüntette fel a fizetések más devizanemre történő átszámításánál figyelembe vett devizaárfolyam érvényességének napját.

Indokolásul előadták, hogy azzal, hogy alperes nem tette közzé üzletszabályzatában, és nem jelölte meg a kölcsönszerződésben sem az általa alkalmazott árfolyamrész (ami a deviza vételi és deviza eladási árfolyamok közötti különbség mértéke), valamint a devizaárfolyam meghatározásának a módját (alperes üzletszabályzatából nem megismerhetők az árfolyamképzés elvei és az árfolyamrész), megsértette a Hpt. költségek feltüntetésére vonatkozó rendelkezéseit, a Hpt. 203. § és 209. § c)-d) pontjait.

- a fogyasztóvédelemről szóló 1997. évi CLV. törvény 7. § (2) bekezdés b) és h) pontjaiba ütközés miatt, mivel nem tartalmazza a Szerződés alapján fizetendő ellenszolgáltatás (egyres törlesztőrészletek Ft-összegének) meghatározását, a változás feltételeit, illetve azt az összeget, melynek elérése esetén a fogyasztó hátrányos következmények nélkül a szerződéstől elállhat, ha a szolgáltatás díja a szerződés időtartama alatt változhat. Kereseti kérelmük indokolásaként felhívták az 1997. évi CLV. törvény fogyasztási kölcsönszerződéssel összefüggő semmisségi okra vonatkozó szakaszát, így ennek körében a 7. §-t.

Fővárosi Törvényszék
66.P. 20.637/2012/9.

A felperesek kereseti kérelmükben kérték, hogy állapítsa meg a bíróság, hogy a Szerződés jó erkölcsbe ütköző a Ptk. 200. §(2) bekezdése alapján.

Ezen kereseti kérelmük alátámasztásaként felperesek hivatkoztak elvi bírósági határozatokra, köztük az EBH 2003.956 és EBH 2005.1234. számú határozatokra, valamint a 2010. évi XCVI. törvény indoklására.

- A felperesek kereseti kérelmükben kérték, hogy állapítsa meg a bíróság, hogy a Szerződés II. 3. pont a kamatok vonatkozásában egyoldalú szerződésmódosítást lehetővé tevő rendelkezése, II. 4. pont az adminisztrációs díj vonatkozásában egyoldalú szerződésmódosítást lehetővé tevő rendelkezése, az Üzletszabályzat 2.6.13. pontjának kamat és egyéb díjtételek egyoldalú megváltoztatására, vagy új díjtételek egyoldalú bevezetésére vonatkozó rendelkezései a Ptk. 209/A. § (2) bekezdése alapján, mint egyedileg meg nem tárgyalt, tisztességtelen szerződési feltételek, semmiesek.

A felperesek indokolásul előadták, hogy az egyoldalú szerződésmódosítás joga gyakorlásának a feltételeit alperes határozta meg, amely feltételeket az alperes szerződéskötéskor nem tárgyalta meg a felperesekkel, azok kockázataira nem hívta fel a figyelmüket.

A felperesek felhívták a PSZÁF Tanácsának 2006-ban kiadott 9/2006. számú ajánlását a lakossági hitelezés előzetes ügyfél-tájékoztatási és fogyasztóvédelmi elveiről, melyet a Legfelsőbb Bíróság 2011-ben ítéletében megerősített.

A kölcsönök kezelési költségének vizsgálata körében felperesek hivatkoztak az OBH 2958/2006. sz. állásfoglalására, és Alkotmánybíróság 32/1991. (VI.6.) határozatára.

Az alperes ellenkérelmében a felperesek Hpt. 213. § (1) bekezdésének b) pontjára alapozott kereseti kérelmet mint alaptalant kérte elutasítani, arra hivatkozással, hogy a felperesek által felhívott jogszabályhely - az 1996. évi CXII. tv. (Hpt.) 213. § (1) bekezdésének b) pontja - álláspontja szerint az éves, százalékban kifejezett teljes hiteldíjmutatót, illetve annak számítása során figyelembe nem vett egyéb költségeket írja elő felsorolni, vagy megbecsülni, amely jogszabályi kötelezettségének alperes eleget tett.

Az alperes a felperesek 41/1997. (III. 5.) Korm. rendelet 11/B. § (3) bekezdésére alapozott kereseti kérelmével kapcsolatban ellenkérelmében előadta, hogy a kölcsönszerződés tartalmazza a felperesek által kifogásolt hiányt a tekintetben, hogy feltüntette az átszámításnál a devizaárfolyam érvényességének napját, valamint meghatározásának módját. Ezt a kölcsönszerződés IV.3. pontja tartalmazza oly módon, hogy "...Ebben az esetben az aktuális törlesztő részlet és a késedelmi kamat összegének meghatározása a terhelés napján érvényes, Bank számlakonverziós eladási árfolyamán történik."

A terhelés napját pedig a kölcsönszerződés IV. 1. pontja a tárgyhoz 10. napjában határozza meg.

Az alperes a felperesek fogyasztóvédelemről szóló 1997. évi CLV. törvény 7. § (2) bekezdés b) és h) pontjaira alapozott kereseti kérelmére vonatkozóan előadta, hogy árfolyamról nem beszélhetünk, mert a kölcsön törlesztése a kölcsönszerződés IV.4. pontja alapján svájci frankban lett előírva.

Alperes hivatkozott arra, hogy a Ptk. 213. §-a lehetővé teszi, hogy a felek a kirovó pénznemet külföldi pénznemben határozzák meg, továbbá, hogy jogszabály nem tiltotta, nem korlátozta és engedélyhez sem kötötte a kölcsön CHF-ben való meghatározását.

Az elállás lehetőségének kizártságára vonatkozóan alperes előadta, hogy a kölcsönszerződés IV. 5. pontja rögzíti, hogy "...Az Adós a Kölcsön futamideje alatt bármikor jogosult a Kölcsön teljes, vagy részleges előtörlesztésére."

A kölcsönszerződés jó erkölcsbe ütközése körében előterjesztett felperesi kereseti kérelemmel kapcsolatban alperes előadta, hogy a kölcsönszerződések megkötését 2007-ben a társadalom nem ítélte el, sőt még a társadalom rosszallását sem váltották ki. Ellenkezőleg, igen nagy népszerűségnek örvendtek a CHF elszámolású hitelszerződések, részben a nem ingadozó, stabilnak vélt valuta, részben a relatíve alacsony kamatok miatt.

Fővárosi Törvényszék
66.P. 20.637/2012/9.

Jogi álláspontjának alátámasztása miatt hivatkozott a Fővárosi Bíróság 67.Pf.630.869/2011/3. számú ítéletére, melyet a Kúria Gfv.IX.30.275/2011. számú ítéletében hatályában fenntartott.

Az alperes a felperesek Ptk. 209/A. § (2) bekezdésére alapozott kereseti kérelemre vonatkozóan, az egyoldalú szerződésmódosítás körében előadta, hogy a 2006-ban, a szerződéskötéskor hatályos hitelintézetekről és a pénzügyi vállalkozásokról szóló 1996. évi CII. törvény nem tiltotta a szolgáltatónak az egyoldalú szerződésmódosítást, azonban azt úgy engedte, hogy ennek szabályairól az ügyfelet tájékoztatni kellett. Alperes álláspontja szerint a kölcsönszerződés kamat módosításának lehetőségét biztosító kikötés megfelelt a Hpt. szerződéskötéskor hatályos 210. § (3) bekezdésében foglalt rendelkezésének.

Álláspontja szerint az egyoldalú kamatmódosítás joga a szerződésben a Hpt. szerződéskötéskor hatályos rendelkezése, felhatalmazása alapján került meghatározásra, amely jogszabályi felhatalmazás eleve kizárja a tisztességtelen eljárást.

A felperes keresete részben megalapozott.

A Polgári Perrendtartásról szóló 1952. évi III. törvény (Pp.) 213. § (3) bekezdése kimondja: Ha a keresettel érvényesített jog fennállása és a felperest ennek alapján megillető követelés összege (mennyisége) tekintetében a vita elkülöníthető, a bíróság a jog fennállását ítélettel előzetesen is megállapíthatja (közbenső ítélet). Ebben az esetben a tárgyalás a követelés összegére (mennyiségére) vonatkozóan csak a közbenső ítélet jogerőre emelkedése után folytatható.

A bíróság megalapozottnak ítélte a felpereseknek azt a kérelmét, hogy a bíróság a semmisségi okok megállapítása körében hozzon közbenső ítéletet, tekintettel arra, hogy a közbenső ítélet meghozatalának törvényi feltételei fennálltak, és a jogalap körében indokolt volt a külön határozat meghozatala.

A Polgári Törvénykönyvről szóló 1959. évi IV. törvény (Ptk.) 4. § (1) bekezdése szerint a polgári jogok gyakorlása és a kötelezettségek teljesítése során a felek a jóhiszeműség és tisztesség követelményének megfelelően, kölcsönösen együttműködve kötelesek eljárni.

A Ptk. 200. § (1) és (2) bekezdése szerint a szerződés tartalmát a felek szabadon állapíthatják meg. A szerződésekre vonatkozó rendelkezésektől egyező akaratú eltérhetnek, ha jogszabály az eltérést nem tiltja. Semmis az a szerződés, amely jogszabályba ütközik, vagy amelyet jogszabály megkerülésével kötöttek, kivéve ha ahhoz a jogszabály más jogkövetkezmenyt fűz. Semmis a szerződés akkor is, ha nyilvánvalóan a jóerkölcsbe ütközik.

A Ptk. 201. § (1) bekezdése szerint a szerződéssel kikötött szolgáltatásért - ha a szerződésből vagy a körülményekből kifejezetten más nem következik - ellenszolgáltatás jár.

A Ptk. 205. § (1) bekezdése szerint a szerződés a felek akaratának kölcsönös és egybehangzó kifejezésével jön létre. A (2) bekezdés szerint a szerződés létrejöttéhez a feleknek a lényeges, valamint a bármelyikük által lényegesnek minősített kérdésekben való megállapodása szükséges. Nem kell a feleknek megállapodniuk olyan kérdésekben, amelyeket jogszabály rendez. A (3) bekezdés szerint a felek a szerződés megkötésénél együttműködni kötelesek, és figyelemmel kell lenniük egymás jogos érdekeire. A szerződéskötést megelőzően is tájékoztatniuk kell egymást a megkötendő szerződést érintő minden lényeges körülményről.

A Ptk. 205/A. § (1) és (2) bekezdése általános szerződési feltételnek minősül az a szerződési feltétel, amelyet az egyik fél több szerződés megkötése céljából egyoldalúan, a másik fél közreműködése nélkül előre meghatároz, és amelyet a felek egyedileg nem tárgyalnak meg. Az általános szerződési feltételt használó felet terheli annak bizonyítása, hogy a szerződési feltételt a felek egyedileg megtárgyalták. Ezt a szabályt kell megfelelően alkalmazni abban az esetben is, ha a felek között vitás, hogy a fogyasztói szerződésben a fogyasztóval szerződő fél által egyoldalúan,

Fővárosi Törvényszék
66.P. 20.637/2012/9.

előre meghatározott szerződési feltételt a felek egyedileg megtárgyalták-e.

A Ptk. 209. § (1) bekezdése kimondja, hogy tisztességtelen az általános szerződési feltétel, illetve a fogyasztói szerződésben egyedileg meg nem tárgyalta szerződési feltétel, ha a feleknek a szerződésből eredő jogait és kötelezettségeit a jóhiszeműség és tisztesség követelményének megsértésével egyoldalúan és indokolatlanul a szerződési feltétel támasztójával szerződő fél hátrányára állapítja meg.

A Ptk. 209/A. § (1) bekezdése kimondja: az általános szerződési feltételként a szerződés részévé váló tisztességtelen kikötést a sérelmet szenvedett fél megtámadhatja.

A Ptk. 234. § (1) bekezdése szerint a semmis szerződés érvénytelenségére - ha a törvény kivételt nem tesz - bárki határidő nélkül hivatkozhat. A semmisség megállapításához külön eljárásra nincs szükség.

A hitelintézetekről és a pénzügyi vállalkozásokról szóló 1996. évi CXII. törvény (Hpt.) 213. § (1) bekezdés b) pontja szerint (amely a szerződés megkötésekor, illetve módosításakor hatályban volt) semmis az a fogyasztási, lakossági kölcsönszerződés, amelyik nem tartalmazza az éves, százalékban kifejezett teljes hiteldíjmutatót, a hiteldíjmutató számítása során figyelembe nem vett egyéb - esetleges - költségek meghatározását és összegét, vagy ha az ilyen költségek pontosan nem határozhatók meg, az ezekre vonatkozó becslést.

A felperesek a kölcsönszerződés semmiségét arra hivatkozva kérték megállapítani, hogy a megkötött szerződés nem tartalmazza a törlesztő részletek összegét.

A Hpt.-nek a kölcsönszerződés megkötésekor hatályos 213. § (1) bekezdésének e) pontja szerint a lakossági kölcsönszerződésnek tartalmaznia kell a törlesztő részletek számát, összegét, a törlesztési időpontokat.

A kölcsönszerződés rögzíti, hogy a felvett kölcsön összege 44.143,-CHF, a kölcsön futamideje 240 hónap, a törlesztő részletek száma 240, az induló THM mértéke 5,99 %. A kölcsön lejáratá az első esedékességet követő 240. hónap 10. napja, legkorábbi időpontja 2026. november 10. napja. A kölcsön pénzneme: CHF (Svájci frank). Az ügyleti kamat induló évi 1.5 %, a kölcsön kamatának mértéke változó.

A peres felek között megkötött kölcsönszerződés nem tartalmazza a törlesztő részlet(ek) összegét.

A kölcsönszerződés törlesztésével kapcsolatos alapvető részletekről, így a törlesztő részlet összegéről a hitelintézet 2006. november 14. napján kelt levelében értesítette a felpereseket.

Az értesítés alapján a megállapított törlesztő részlet első esedékessége 2006. 12. 10. napja, összege 260,15 CHF, amely minden hónap 10-én kerül levonásra.

Az alperes a szerződésből hiányzó törlesztő részletek körében hivatkozott arra, hogy az alperesi értesítés a törlesztő részletek vonatkozásában a szerződés részét képezik.

A kölcsönszerződés nem tartalmazza a Hpt. 213. § (1) bekezdésének e) pontja szerinti kötelező törvényi kelléket, ezért a kölcsönszerződés semmisségét a bíróság a fentiek alapján megállapítja.

Egyéb hivatkozásokban a bíróság a felperesek keresetét elutasítja az alábbi indokok alapján.

I. A bíróság - a rendelkezésére álló becsatolt dokumentumok, így különösen a szerződés vizsgálata alapján, - osztotta az alperes álláspontját a tekintetben, hogy a szerződésben megfelelően került rögzítésre az induló teljes hiteldíjmutató mértéke, és az annak kialakítása során figyelembe vett, illetve figyelmen kívül hagyott valamennyi költség.

Fővárosi Törvényszék
66.P. 20.637/2012/9.

Felperesek kifogásolták, hogy a szerződés nem tartalmazza a deviza árfolyam változásra vonatkozó előzetes becslést, annak a törlesztőrészlet nagyságára gyakorolt hatását, és az általa alkalmazott árfolyamrés mértékét.

A kölcsönszerződésben a törlesztő részletek devizában lettek meghatározva, így a felpereseknek szerződés alapján elsősorban CHF-ben kellett teljesíteni. Ebből adódóan a felpereseknek az árfolyamrésre történő hivatkozása alaptalan. Az, hogy a törlesztő részleteket a felperesek forintban folyósították alperes részére, az az Ő, egyéni döntésük volt, tekintettel arra, hogy lehetőségükben állt volna a devizának máshonnan, mint a pénzügyintézetektől történő beszerzése is.

II. A felperesek a kölcsönszerződés semmisségét arra hivatkozva is kérték megállapítani, hogy alperes nem tüntette fel benne az átszámításnál a devizaárfolyam érvényességének napját, valamint meghatározásának módját.

A betéti kamat, az értékpapírok hozama és a teljes hiteldíj mutató számításáról és közzétételéről szóló 41/1997. (III.5.) Korm. rendelet 11/B. §-ának (3) bekezdése szerint:
Deviza alapú kölcsönök esetében a szerződésben és a 13. § (1) bekezdésében meghatározott helyeken fel kell tüntetni, hogy történt-e, továbbá a fizetések más devizanemre történő átszámításánál figyelembe vett devizaárfolyam érvényességének napját.

A felperesek kereseti kérelme alaptalan, mert a kölcsönszerződés IV. 3. pontja meghatározza a fentieket.

III. A felperesek a kölcsönszerződés jóerkölcsbe ütközése miatt a Ptk. 200. § (2) bekezdése alapján hivatkoztak annak semmisségére.

A szerződés jóerkölcsbe ütközés volta akkor állapítható meg, ha az elérni kívánt cél, illetve a szerződés tárgya vagy az ott kikötött szolgáltatások jellege nyilvánvalóan sérti az általánosan elfogadott társadalmi normákat, illetve olyan szolgáltatásért kötnek ki ellenszolgáltatást, melyért erkölcstelennek minősül az ellentételezés elvárása és elfogadása.

IV. A felperesek az egyoldalú szerződésmódosítás jogára vonatkozó kikötés semmisségének megállapítását kérték arra hivatkozással, hogy a jog gyakorlásának feltételeit az alperes egyoldalúan határozta meg. Az alperes a szerződéskötéskor egyedileg nem tárgyalta meg a felperesekkel, azok kockázataira nem hívta fel figyelmüket, ezért azok semmisek.
Felperesek álláspontja szerint a Hpt. 210. § (3) bekezdése szerint csak olyan kikötés adhat alapot a hiteldíjak (kamat és kezelési költség) egyoldalú módosítására, amelyik egyértelmű.

A Hpt. 210. § (3) bekezdése szerint:

A kamatot, díjat vagy egyéb szerződési feltételt csak akkor lehet egyoldalúan, az ügyfél számára kedvezőtlenül módosítani, ha szerződés ezt – külön pontban – a pénzügyi intézmény számára meghatározott feltételek, illetve körülmények esetére egyértelműen lehetővé teszi.

A hivatkozott jogszabályhely nyelvtani értelmezése tekintetében a bíróság az alperes álláspontját osztotta abban a vonatkozásban, hogy az „egyértelműség” nem a kikötésre vonatkozó, vele szemben támasztott követelmény, mely szerint a kikötésnek egyértelműnek kell lennie, hanem azt rögzíti, hogy a pénzügyi intézmény abban az esetben módosíthat – az ügyfél számára kedvezőtlenül – kamatot, díjat vagy egyéb szerződési feltételt, ha a szerződés ezt egyértelműen lehetővé teszi számára.

A Hpt. szerződéskötéskor hatályos 210. §-a kamat, díj és egyéb szerződési feltétel tekintetében lehetővé tette a hitelintézet számára az egyoldalú, az ügyfél számára kedvezőtlen szerződésmódosítást.

Fővárosi Törvényszék
66.P. 20.637/2012/9.

A kamatra, díjra vonatkozó rendelkezések egyoldalú módosítását lehetővé tevő jogszabályi rendelkezéseknek racionális, mindkét szerződő fél érdekében álló indoka van. Az egyoldalú (fogyasztóra hátrányos) szerződésmódosítás lehetővé tétele annak megfelelő eszköze, hogy a hosszú távú szerződés ideje alatt a szolgáltatás és annak ellenértéke között a szerződésben a szerződés megkötésekor kialakult értékegyensúly fennmaradjon. Az egyoldalú szerződésmódosítás jogának kikötése lehetővé teszi azt, hogy a hitelintézet ne hárítsa át a fogyasztóra már a szerződéskötéskor a lehetséges jövőbeli árfolyamváltozásból eredő kamatnövekedést.

A Hpt. szabályozása alapján a kölcsönszerződés aláírásakor a felperesek tudomásul vették, hogy, az Általános Szerződési Feltételekben, illetve a kölcsönszerződésben meghatározott okok megváltozása esetén a szerződést a hitelintézet egyoldalúan módosíthatja a felperesek hátrányára.

Alperes a hiteldíj emelését a Hpt. szerződéskötéskor hatályos 210. § (3) – (4) bekezdéseiben foglaltakra alapozta, és az egyoldalú szerződésmódosítás jogát a jogszabályi rendelkezésekkel összhangban gyakorolta.

V. A felperesek tévedésre alapozva megtámadták a kölcsönszerződést arra hivatkozással, hogy az alperes a szerződéskötés során nem hívta fel a figyelmüket arra, hogy a deviza alapú ügylet az árfolyamváltozásból eredően a részükre milyen kiemelkedő kockázatokkal jár.

A felperesek személyes meghallgatásukon előadták, hogy a legkedvezőbb kamatozású hitelkonstrukciót keresték a kölcsönszerződés megkötését megelőzően, és a pénzügyintézettől kedvező ajánlatot kaptak, kedvezőbb feltételekkel, mint amit korábban egy másik pénzügyintézettől felvettek.

A felperesek előadták, hogy a kölcsönszerződés megkötése során közjegyző járt el, aki a közjegyzői okiratot felolvasta nekik a szerződés aláírása előtt, és akitől kérdeztek is a szerződéssel összefüggésben.

A szerződés megkötését megelőzően, és annak megkötése során tanácsadó, banki alkalmazotti, valamint közjegyző is járt el és állt a felperesek rendelkezésére.

A felperesek a szerződés aláírásával az abban foglalt nyilatkozatot megtették, amely szerint a szerződésben hivatkozott, az árfolyamváltozásból eredő kockázatokat megértették, és viselik azokat. Kijelentették továbbá, hogy a Bankkal szemben igényt nem érvényesítenek az árfolyamkockázatból eredően és a kölcsön folyósítását mindezek ismeretében igénylik.

A fentiek alapján egyértelmű, hogy a szerződéskötést a felperesek is előnyösnek tartották magukra nézve, - tekintettel arra, hogy a szerződéskötés idején a svájci frankban nyújtott hitelek kamata jóval alacsonyabb volt, mint a forintban nyújtottaké – így az abban írt feltételek szerződési akaratuknak megfeleltek.

Felpereseket a szerződés teljesítése során csupán akkor és annyiban érintette az árfolyamváltozás, ha a szerződéstől eltérően nem CHF-ben, hanem forintban kívántak teljesíteni.

A perköltség viselése, valamint az illetékviselése tárgyában a bíróság az eljárás befejező határozatában fog rendelkezni.

Budapest, 2012. év november 14.

dr. Miszbrandtner Erika s. k.
bíró

A kiadmány hitelességét: